

N:o 33.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 26 April 1882.

— — — — Andra Kammaren den 26 — —

*Riksdagens underdåniga skrifvelse, om upphörande af de s. k.
resekallspenningarne.*

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 42.)

S. A. K.

Enligt de presterskapet i Skåne allt ifrån danska tiden tillkommande rättigheter eger kyrkoherde, som tillträder pastorat, att af kyrkans medel undfå s. k. resekallspenningar, hvilkas belopp lämpas efter kyrkornas förmögenhet och tillstånd.

De förhållanden, som ursprungligen föranledt utgörande af resekallspenningarne, förefinnas emellertid icke vidare, och numera synes derföre skälig grund saknas för nämnda utskyld, hvilken icke heller lär af alla tillträdande kyrkoherdar utkrävas, men som dock under den senare tiden flerstädes utgått till icke obetydliga belopp.

Riksdagen, hos hvilken framställning om afskaffande af ifrågasvarande utskyld skett, får i underdånighet anhålla, att Eders Kongl. Maj:t måtte taga i nådigt öfvervägande, huruvida icke de för närvarande vid kyrkoherdes tillträde af pastorat i Skåne, och möjligen äfven i Blekinge, Halland och Bohuslän, till honom af kyrkomedel utgående så kallade resekallspenningar må kunna för framtiden upphöra, samt, derest Eders Kongl. Maj:t pröfvar sådant böra ske, till Riksdag och Kyrkomöte göra den framställning, som häraf påkallas.

Riksdagen framhärdat o. s. v.

Stockholm den 26 April 1882.